

Les sancions acordades pel ple de la Comarcal de Barcelona de l'Esquerra Republicana de Catalunya contra sis regidors del Partit tenen efectivitat des d'ara

L'OPINIÓ

Any V - Número 388 • BARCELONA • Dimecres, 31 d'agost de 1932
Preu: 10 cèntims

LA SETMANA QUE VE QUEDARÀ APROVAT L'ESTATUT

El Cos diplomàtic serà depurat i perdrà el caràcter aristocràtic que ha tingut fins ara; els funcionaris desafectes al règim es podran jubilar, i si no ho fessin, serien separats del servei

HI HA 116 ENCARTATS EN EL SUMARI PELS FETS DE MADRID

El comandant de Marina de Sevilla ha estat separat del servei.-Un coronel, un tinent coronel, tres capitans i dos tinentes d'un regiment de cavalleria d'Alcalà de Henares han estat detinguts

L'HORA DEL TREBALL

La setmana entrant sembla que finalment l'Estatut acabarà d'ésser aprovat totalment. La seva discussió haurà durat setze setmanes, i tal com havíem vingut pronosticant, haurà estat aprovat a pesar de totes les passions desbordades dels enemics de la República per impedir que Catalunya tingués el seu règim autònom.

L'oposició a l'Estatut, haurà estat la darrera revifalla del monarquisme tractant de vèncer la República i d'implantar novament el país el règim de dictadura que el 14 d'abril de 1931 el poble va acabar amb el seu redreçament. Els monàrquics que havien estat bandejats per la voluntat unànime d'aquest poble, es refiaven que l'odi a Catalunya seria l'aglutinant que faria reunir entorn d'ells tota la part del país encara insensible als corrents de llibertat, i que aleshores seria factible donar el cop de mà que restaurés el sistema de privilegi que havia dut Espanya al desastre mentre els rics, els militars i els bisbes vivien a la seva esquena.

No els ha valgut. La campanya de El Imparcial i de Informaciones convidant els monàrquics espanyols a la guerra civil abans que admetre la possibilitat que les Corts Constituents aproassin l'Estatut de Catalunya, va ensenyar ben aviat quina segona intenció d'atac, segona intenció més vasta que la que es veia en primer terme: era contra la República que anaven els trets de El Imparcial, les campanyes dels diaris del contrabandista March, els discursos del Rojo, de l'Alba, del Melquiades, i de tots els despitats que fan pinya contra Catalunya. L'exacerbació d'aquest odi havia de tenir el seu final tràgicomic. Un general havia d'aixecar-se per a "evitar la desmembració de la Patria". Havien passat, però, moltes de coses des del 14 d'abril. I el país ja era prou sensible per a comprendre que és en l'autonomia de Catalunya que la República té la seva millor garantia de solidesa i de prosperitat. Per això es redreçava amatent contra l'intent d'implantació d'una Dictadura, ridícul colofó de la campanya iniciada contra la República en el moment en què havia començat a discutir-se l'Estatut. Ara, com apèndix adequat, un general ha passat a presidir, d'altres li faran companyia, i la sang blava més autèntica del país passarà a residir a l'Àfrica previ consentiment dels indígenes que en el primer moment havien iniciat un moviment de protesta davant l'allau de gent indesitjable que els venia al damunt.

La setmana entrant l'Estatut serà aprovat i de seguida s'iniciaran els tràmits per a la posta en marxa de la Catalunya autònoma. És evident que l'Estatut que ha estat aprovat no enclou tot el que Catalunya hauria volgut. Ja no'ncloïa, ni en el moment de presentar a Madrid el text que el poble havia votat el 2 d'agost de 1931, tot el que volia cada un dels partits polítics, perquè precisament perquè tothom el pogués votar, s'havia estructurat una fórmula de concòrdia en la qual havien estat sacrificats aspectes que tenien el seu estat d'opinió al darrera, la inclusió dels quals en l'Estatut no hauria pogut ésser acollida amb unanimitat.

L'Esquerra mateixa té un programa de partit que va més enllà del que es conté en l'Estatut aprovat. Què vol dir, doncs, l'aprovació de l'Estatut amb tot el que s'ha aconseguit? Vol dir que hi ha una feina enorme a realitzar; una feina que ha de permetre redreçar Catalunya i convertir-la en un poble amb cara i ulls que sigui un exemple a seguir pels altres pobles hispànics; una feina en la qual cada català tindrà el seu lloc de treball, i el que deserti d'ell haurà d'ésser considerat com un traïdor.

Vol dir que ja ens hem de donar per satisfets, que hem de plegar el nostre programa, i que els altres partits han de plegar el seu? De cap manera. Propugnarem sempre perquè Catalunya assolís el reconeixement de tots aquells drets que avui encara li han estat discutits, i arribi a la possessió de totes aquelles facultats que li han d'ésser competents en tant que poble lliure. Però mentrestant, tot lluitant per aconseguir-ho, el nostre deure és treballar en tot el que les facultats ja reconegudes ens permetin, que és molt i de molt embatallat.

Aquests dies sembla que elements eternament descontentos de tot, d'aquells que ja estan cansats abans d'algair-se, s'han bellugat innocentment a base de l'argumentació següent: —Com que l'Esquerra, quan l'Estatut s'implantà serà un partit governamental i ja es donarà per satisfeta, bé caldrà que hi hagi algú que reculli la bandera de la intransigència i continuï aixecant el poble en nom de les llibertats integrals de Catalunya que no han estat aconseguides, prescindint del que amb l'Estatut ha obtingut.

Quanta innocència! Ni l'Esquerra abandona la seva bandera, com no l'abandonaran els altres partits catalans que tampoc no han vist inclòs en l'Estatut tot el seu programa, ni el poble és tan poc patriota que estigui disposat a enrotlar-se en organitzacions absolutament estèrils, sinó que sap que aprovat l'Estatut té el deure de treballar en la seva articulació viva.

Perquè examinat psicològicament l'esperit dels que diuen això, hom hi descobreix una indolència prodigiosa. No s'hi veu el menor afany de treballar per Catalunya. S'hi veu, en canvi, un gran afany de no fer res, de jeure, de contemplar com els altres treballen, per a bescantar-los precisament perquè treballen.

Es amb la feina que entre tots farem amb les atribucions que l'Estatut ens reconeix, com crearem un estat de coses, un estat de fet, que faci possible, que faci indispensable el reconeixement immediat de les altres atribucions que ara han quedat penjades. Però només tindran dret a aixecar alta la bandera, aquells que hauran treballat per Catalunya, cadascú des del seu lloc, no pas aquells que no hauran fet ni un quart de jornal, amb l'excusa que ells el que volen és aixecar-la més pura.

L'ESTATUT ESTARÀ APROVAT LA SETMANA ENTRANT

Madrid, 30. — Durant tota la tarda s'ha parlat amb insistència als passadissos de la Cambra de la possibilitat que la setmana entrant es comencin les vacances parlamentàries anunciades.

El senyor Bello, president de la Comissió d'Estatuts, es mostrava optimista respecte a la ràpida aprovació de l'Estatut de Catalunya, i creia que la fórmula de Finances so oferirà gran discussió i que en dues o tres sessions podrà quedar aprovat el projecte.

Hem parlat amb els senyors Companys i Xirau, els quals ens han dit que no creuen que la discussió de l'esmentada fórmula pugui enllestir-se tan ràpidament, però que de totes maneres confien que un dels primers dies de la setmana entrant és possible que acabi la discussió del projecte.

Quant al de Reforma Agrària, tot depèn que s'arribi a un acord respecte a les bases vuitena i dinovena.

A tal objecte, demà al matí es reunirà la Comissió, i aquesta sessió serà molt interessant, puix que si s'arriba a un acord respecte dels problemes que planteja l'esmentada base, s'ahirà ràpidament a l'aprovació del projecte, i per tant, hi haurà possibilitat que aviat es puguin atorgar les preteses vacances.

La base vuitena es refereix a expropiacions, i existeix una gran discrepància fonamental entre el dictamen de la Comissió i els vots particulars presentats pels senyors Díaz del Moral i Martínez Velasco.

El primer, el qual serà defensat pels socialistes, fixa la base de la valoració en l'ammillament del cadastre i del líquid disponible, i en els esmentats vots es proposa d'es-

**A LA PAGINA 10:
EL DEBAT SOBRE
LES FINANCES DE
LA GENERALITAT, A
LA SESSIO NOCTURNA
DE LA CAMBRA**

tablar un sistema contradictori, com es fa generalment per a totes les expropiacions, a fi que la valoració sigui més equitativa.

Malgrat de l'actitud intransigent de la representació socialista, hi ha confiança que en la reunió de demà s'arribi a una fórmula que concilli les dues tendències.

L'altra base, la qual ofereix alguna dificultat, és la dinovena, que es refereix als béns comunals.

També es creu que es podrà arribar a un acord.

LES SANCIONS A UNS REGIDORS DE L'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

ELS REGIDORS PUIG MUNNE, VINYALS I COSTA, SUSPESOS EN LLURS DRETS COM A MILITANTS DEL PARTIT I INHABILITATS DES D'ARA PER A EXERCIR LLURS CARRECS A L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

Els regidors Marlés, Sánchez i Ollé, llicenciats — els dos primers indefinidament i el tercer per dos mesos — hauran d'acceptar amb caràcter de ferma l'acord del Ple de la Comarcal de Barcelona, i donar-hi immediat compliment

Ahir fou lliurada la nota següent:

"Reunit el Comitè Executiu de la Federació de Barcelona (Ciutat) per a ocupar-se del compliment del fall dictat pel Ple de la mateixa, imposant sancions als regidors senyors Puig Munné, Vinyals, Costa, Marlés, Sánchez Silva i Ollé, ha pres el següent acord:

Estimar, de conformitat amb el que ha resolt el Directori del Partit, que aquest és incompetent per a resoldre el recurs formulat pels esmentats regidors, per comprendre's-hi tres casos d'exclusió; i que, en tant el Congrés Nacional es pronuncii en definitiva sobre el dit recurs, procedeix, d'acord amb les facultats que el Reglament del Partit concedeix al Comitè Comarcal; portar a efecte el fall aprovat per l'Assemblea, suspentent els senyors Puig Munné, Vinyals i Costa, sancionats amb l'exclusió, en tots els seus drets com a militants, i inhabilitant-los per a exercir el càrrec que ostenten a l'Ajuntament de Barcelona; i quant a la sanció imposada als senyors Marlés, Sánchez Silva i Ollé, de suspensió als dos primers per terme il·limitat i al darrer per dos mesos en l'exercici de l'expressat càrrec, donar-la-hi caràcter de ferma i immediat compliment."

La Comissió ha acceptat part d'un vot particular del senyor Martínez de Velasco a la base novena, per tal d'assenyalar el termini d'ocupació temporal per a la seva conversió en definitiva o bé l'acabament.

S'ha assenyalat aquest termini en nou anys.

Si, com s'espera, se salven les dificultats esmentades respecte a les susdites bases, la Reforma Agrària s'aprovarà immediatament, i com que també és poc el que resta del projecte d'Estatut, és possible que el 8 o el 10 de setembre estiguin aprovats els dos projectes, i aleshores puguin efectuar-se les vacances parlamentàries de les quals tant se'n parla.

**EL SENYOR LERROUX
I L'ESTATUT**

Madrid, 30. — Aquesta tarda ha arribat al Parlament el senyor Lerroux, el qual conversà amb els periodistes i els confirmà que pensa anar a Barcelona, però sense dir-los la data del seu viatge.

Té el propòsit de prendre part en diversos actes públics, segons el programa traçat pel Partit Radical.

Després, parlant de la qüestió de la Hisenda de l'Estatut de Catalunya, digué que és imprescindible acabar amb aquest assumpte, puix que encara que tots estaven desitjant descansar, no hauria estat lleial el fer-ho sense haver abans acabat la qüestió de la Hisenda catalana, per tal de donar a Catalunya els mitjans necessaris per a la seva autonomia.

AVUI PROSEGUIRÀ EL DEBAT SOBRE L'ESTATUT

Madrid, 30. — El president de la Cambra, en acabar la sessió, parlà amb els periodistes, als quals manifestà el següent:

—Com podeu veure, queden únicament vuit bases del projecte de Reforma Agrària per discutir.

De les mateixes, l'única que tindrà una discussió més detinguda serà la vuitena, la qual ha quedat ajornada.

De totes maneres — afegí — es va veient la fi d'aquest projecte.

Aquesta nit i demà correspon discutir el projecte d'Estatut de Catalunya en la part de Finances. Depèn de com s'enfoqui, i si aquesta nit s'avancés una mica, també es podria veure una perspectiva clara, tal vegada més clara que la de la Reforma Agrària.

Malgrat que la redacció dels articles de la part de Finances hagi quedat força reduïda, és indubtable que s'hauran de donar explicacions i s'originarà alguna discussió respecte del seu contingut.

Demà a primera hora anirà també el projecte de Llei sobre reclutament i ascens de l'oficialitat de l'Exèrcit, i podria ésser que també es discutís un projecte considerat d'urgència, per la necessitat que té el senyor Prieto de realitzar un viatge, i el qual es refereix al projecte d'intervenció en els ferrocarrils.